

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 04.08.2000
KOM(2000) 526 lopullinen

1998/0358 (COD)

KOMISSION LAUSUNTO

**EY:n perustamissopimuksen 251 (2) (c) artiklan nojalla Euroopan parlamentin
esittämistä muutoksista, jotka koskevat neuvoston yhteistä kantaa
ehdotuksesta**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON SUOSITUS

**YMPÄRISTÖTARKASTUSTEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSISTA
JÄSENVALTIOISSA**

KOMISSION EHDOTUSTA MUUTTAVA
EY:n perustamissopimuksen 250 (2) artiklan nojalla

KOMISSION LAUSUNTO

EY:n perustamissopimuksen 251 (2) (c) artiklan nojalla Euroopan parlamentin esittämistä muutoksista, jotka koskevat neuvoston yhteistä kantaa ehdotuksesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON SUOSITUS

YMPÄRISTÖTARKASTUSTEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSISTA JÄSENVALTIOISSA

1. TAUSTA

Komissio toimitti edellä mainitun suositusehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 17. joulukuuta 1998 EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohdan (entisen 130 s artiklan 1 kohdan) mukaisesti (KOM(1998) 772 lopullinen – 1998/0358 (COD)).

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 28. huhtikuuta 1999 (EYVL C 169, 16.6.1999, sivu 12.)

Alueiden komitea antoi lausuntonsa 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 374, 23.12.1999, s. 48).

Euroopan parlamentti antoi yhteispäätösmenettelyn mukaisesti lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä täysistunnossaan 16. syyskuuta 1999.

Euroopan parlamentin annettua lausuntonsa komissio antoi EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisen muutetun ehdotuksen (KOM(1999)652 lopullinen) 3. joulukuuta 1999.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa yksimielisesti 30. joulukuuta 1999. Komissio hyväksyi yhteisen kannan.

Euroopan parlamentti teki toisessa käsittelyssään 6. heinäkuuta 2000 18 tarkistusta neuvoston yhteiseen kantaan.

Tässä lausunnossa esitetään komission kanta Euroopan parlamentin tekemistä tarkistuksista Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan mukaisesti.

2. KOMISSION EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotetulla suosituksella pyritään EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan mukaisesti edistämään ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista sekä suojelemaan ihmisten terveyttä.

Ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa suuntaviivat sellaisissa teollisuuslaitoksissa sekä muissa yrityksissä ja laitoksissa ('valvonnanalaisissa laitoksissa') suoritettavien ympäristötarkastusten vähimmäisvaatimuksille, joiden päästöt ilmaan tai veteen tai jätteenkäsittely edellyttävät yhteisön lainsäädännön mukaan lupaa tai lisenssiä. Suuntaviivat koskevat tällaisten tarkastusten organisointia, suorittamista, seurantatoimenpiteitä ja tulosten julkaisemista. Ehdotuksen tavoitteena on parantaa yhteisön ympäristölainsäädännön noudattamista sekä tehdä sen voimaansaattaminen ja täytäntöönpanon valvonta yhdenmukaisemmaksi kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotuksen mukaan ympäristötarkastuksilla pyritään varmistamaan, että valvonnanalaiset laitokset noudattavat asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, joka on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä tai jota sovelletaan niissä. Tämän perusteella ehdotuksessa suositetaan seuraavaa:

- tarkastuksiin, jotka voivat olla joko rutiiniluonteisia tai erityistarkastuksia, olisi kuuluttava tarkastuskäynnit, valvonnanalaisen laitosten toiminnanharjoittajien itsensä toteuttamien seurantatoimenpiteiden todentaminen, laitosten tilojen, laitteiden ja ympäristöasioiden hallinnan asianmukaisuuden tarkastaminen sekä toiminnanharjoittajien pitämien asiakirjojen tarkastaminen

- jäsenvaltioiden olisi laadittava etukäteen ympäristötarkastussuunnitelmat, jotka koskevat jäsenvaltion koko aluetta ja sillä sijaitsevia laitoksia

- tarkastuskäyntien jälkeen niistä olisi mahdollisimman pian laadittava kertomukset, joissa kuvataan tehtyjä havaintoja sekä esitetään arviointeja ja päätelmiä.

Avoimuuden ja yleisön osallistumisen lisäämiseksi ehdotuksessa suositetaan, että ennakolta laadittujen tarkastussuunnitelmien ja tarkastuskäynneistä laadittujen kertomusten olisi oltava yleisön saatavilla ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta annetun direktiivin 90/313/ETY mukaisesti.

Komissiota kehoitetaan ehdotuksessa tarkastelemaan suosituksen toimivuutta ja tehokkuutta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on saanut jäsenvaltioiden kertomukset suosituksen toimivuudesta saaduista kokemuksista.

3. KOMISSION LAUSUNTO PARLAMENTIN EHDOTTAMISTA TARKISTUKSISTA

3.1. Tiivistelmä komission kannasta

Komission kanta: Tarkistuksia, joilla pyritään muuttamaan ehdotuksen muoto suosituksesta direktiiviksi, ei voida hyväksyä. Tarkistusten sisältöä koskevista osista voidaan hyväksyä kolme sillä edellytyksellä, että ehdotus pysyy muodoltaan suosituksena.

3.2. Parlamentin tarkistukset toisessa käsittelyssä

Tarkistukset, jotka koskevat säädöksen muuttamista suosituksesta direktiiviksi
- Tarkistukset 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10 (osa), 11, 12 (osa), 13 (osa), 15 (osa), 16, 17, 18.

Komissio ei voi hyväksyä näitä tarkistuksia. Ehdotuksen muotoa harkittiin perusteellisesti, ja lopulta ehdotus päätettiin laatia suosituksen muotoon seuraavista syistä:

- Ympäristötarkastustoiminta vaihtelee suuresti jäsenvaltiosta toiseen, joten katsottiin tarpeelliseksi varmistaa, että jokaisessa jäsenvaltiossa suoritetaan aluksi ainakin vähimmäistarkastustehtävät. Tarkoituksena on myöhemmin ehdottaa suosituksen toimivuudesta saatujen kokemusten perusteella direktiiviä tarkastuksista yleensä (vähimmäisvaatimukset, tarkastusten suoritustiheys, koulutus jne.).
- Jäsenvaltioilla, joilla ei ole pitkälle kehittyneitä tarkastusjärjestelmiä, voisi olla aluksi teknisiä vaikeuksia noudattaa direktiiviä. (Jotkin jäsenvaltiot voisivat heti olla tilanteessa, jossa ne rikkoisivat kyseistä säädöstä.) Sen vuoksi katsottiin parhaaksi, että jäsenvaltioille annetaan ensi vaiheessa mahdollisuus lisätä kapasiteettia ja parantaa järjestelmiään.
- Jäsenvaltiot ja Impel vastustivat direktiivin antamista voimakkaasti. Ne katsoivat, että se olisi tässä vaiheessa ennen aikaista, ja pitivät parempana vaiheittain etenevää lähestymistapaa.

Tarkistukset, joissa pyritään tekemään muutoksia kertomuksia koskeviin vaatimuksiin (muutokset 12 (toinen osa), 13 (toinen osa) ja muutos 14)

- Tarkistus 12 (toinen osa) on täysin samanlainen kuin tarkistus, jonka komissio hylkäsi ensimmäisen käsittelyn jälkeen siitä syystä, että siinä ei lisätä mitään uutta. Ehdotuksessa säädetään jo nyt, että tarkastuskäynneistä laadittavat kertomukset tallennetaan tietokantaan, josta ne ovat helposti saatavilla.
- Tarkistus 13 (toinen osa) hyväksyttiin (sanamuodon muuttamisen jälkeen) komission muutetussa ehdotuksessa, ja sitä vahvistettiin edelleen yhteisessä kannassa. Komissio pitää parempana yhteisen kannan sanamuotoa eikä voi sen vuoksi hyväksyä tätä muutosta.
- Tarkistus 14 on täysin samanlainen kuin tarkistus, jonka komissio hylkäsi ensimmäisen käsittelyn jälkeen. "Lyhyt selvitys" siitä, missä määrin EY:n lakisäätteisiä vaatimuksia on noudatettu, ei ole riittävä, jotta komissio voisi asianmukaisesti tarkistaa, onko vaatimuksia noudatettu.

Tarkistukset, joissa on kysymys Euroopan ympäristökeskuksen osallistumisesta toimintaan (tarkistukset 2 ja 15 (ensimmäinen ja toinen osa))

Tarkistukset 2 ja 15 (ensimmäinen sisältöä koskeva osa, joka koskee Euroopan ympäristökeskuksen osallistumista) ovat täysin samanlaisia kuin ensimmäisessä käsittelyssä tehty tarkistukset, jotka komissio sisällytti muutettuun ehdotukseensa. Ne voidaan kuitenkin hyväksyä ainoastaan, mikäli ehdotus pysyy muodoltaan suosituksena.

Komissio voisi hyväksyä tarkistuksen 2 seuraavan sanamuodon, joka voitaisiin lisätä yhteiseen kantaan uutena johdanto-osan 15 a kappaleena:

"(15 a) Euroopan ympäristökeskus voi neuvoa jäsenvaltioita ympäristösäännösten seuranta- ja järjestelmien kehittämisessä, perustamisessa ja laajentamisessa. Euroopan ympäristökeskus voi avustaa komissiota ja jäsenvaltioita ympäristösäännösten seurannassa tukemalla kertomusten laadintaa, jotta se olisi koordinoitua."

Komissio voisi hyväksyä seuraavan tarkistuksen 15 sanamuodon (ensimmäinen sisältöä koskeva osa) yhteisen kannan IX kohdan 1 kohdan tekstiksi:

"1. Komission olisi tarkasteltava uudelleen tämän suosituksen toimivuutta ja tehokkuutta mahdollisimman pian edellä VIII kohdassa mainittujen kansallisten kertomusten saannin jälkeen, jotta vähimmäisvaatimuksia voitaisiin kehittää edelleen niiden soveltamisalan osalta ja niiden noudattamisesta saatujen kokemusten perusteella ottaen huomioon myös asiaan liittyvien osapuolten, kuten Impelin ja Euroopan ympäristökeskuksen, mahdollisesti antamat lisätiedot."

Tarkistus 15 (toinen sisältöä koskeva osa) hylätään, koska yhteisessä kannassa parannetaan komission alkuperäistä sanamuotoa.

Tarkistukset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden, Impelin ja komission yhteistyöhön (tarkistukset 6, 10 (toinen osa) ja 11)

- tarkistukset 6 ja 11 liittyvät raportointi- ja neuvontajärjestelmiin (eräänlaisiin vertaisarviointeihin), joiden Euroopan parlamentti haluaisi olevan pakollisia, ei vapaaehtoisia. Komissio ei voi hyväksyä sitä, että ne olisivat pakollisia, koska se ei olisi suosituksen hengen mukaista.
- Tarkistus 10 (toinen osa) sisällytettiin pienten sanamuotomuutosten jälkeen komission muutettuun ehdotukseen, ja se voidaan hyväksyä, mikäli ehdotus pysyy muodoltaan suosituksena. Sanamuoto, jonka komissio voisi hyväksyä yhteisen kannan III kohdan uudeksi 2 a kohdaksi on seuraava:
- "(2 a) Laittomien rajat ylittävien ympäristökäytäntöjen estämiseksi jäsenvaltioiden olisi yhdessä Impelin ja komission kanssa edistettävä tarkastusten ja tarkastuslaitosten koordinointia jäsenvaltioiden välillä."

Muut tarkistukset (tarkistus 5)

Tarkistus 5 on täysin samanlainen kuin ensimmäisessä käsittelyssä tehty tarkistus, joka hylättiin. Tarkistuksessa edellytetään, että laaditaan tarkka aikataulu, jonka mukaan jäsenvaltiot kehittävät yhdessä ja komission tuella lupajärjestelmien mallin, jotta yhteisön säännökset voidaan erottaa kansallisista säännöksistä, joita valvonnalanalaisten laitosten on noudatettava. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta, koska on jäsenvaltioiden tehtävä saattaa yhteisön lainsäädäntö osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön parhaaksi katsomallaan tavalla. Komission tehtävänä ei ole avustaa sellaisten järjestelmien kehittämisessä, joiden avulla tehdään ero EU:n ja kansallisen lainsäädännön välillä.

3.3. Muutettu ehdotus

Komissio muuttaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan perusteella ehdotustaan edellä tarkoitetun mukaisesti.